

احتمال برگزاری همزمان سه انتخابات

علی زینی‌وند، معاون سیاسی وزیر کشور در گفت‌وگو با تسنیم، با اشاره به موضوع احتمال برگزاری همزمان انتخابات ریاست‌جمهوری و مجلس شورای اسلامی، گفت: «با توجه به حادثه تلخ شهادت آیت‌الله رئیسی، اگر بخواهیم انتخابات ریاست‌جمهوری را طبق قانون برگزار کنیم، زمان آن حدود خرداد ۱۴۰۷ خواهد بود، در حالی که انتخابات مجلس شورای اسلامی در اسفندماه ۱۴۰۶ برگزار می‌شود.» او ادامه داد: «در این راستا بحثی مطرح است مبنی بر اینکه بتوانیم این دو انتخابات را جمع کنیم تا مردم مجبور نباشند در فاصله‌ای کمتر از دو ماه دو بار به پای صندوق‌های رأی بیایند. علاوه بر این، برگزاری همزمان انتخابات به مدیریت بهتر دوره انتقال قدرت و استقرار دولت نیز کمک می‌کند. ما به‌صورت کلی با این دیدگاه موافقیم، اما این موضوع نیاز به بررسی دقیق سازوکارهای قانونی دارد.» زینی‌وند در ادامه در پاسخ به سؤالی درباره آخرین وضعیت لایحه تقسیمات کشوری گفت: «بر اساس برنامه سوم توسعه، دولت وقت مکلف بود که لایحه جامع تقسیمات کشوری را ارائه دهد. خوشبختانه با توجه به مطالعات قبلی، هم‌اکنون این لایحه در مراحل نهایی تدوین قرار دارد و شاخص‌های آن نیز مشخص شده‌اند. مهم‌ترین شاخصه این لایحه، نظام درجه‌بندی شهرها، روستاها، بخش‌ها و استان‌هاست. در این نظام درجه‌بندی، هدف آن است که ارائه خدمات و ایجاد زیرساخت‌ها به مناطقی محدود نشود که حتماً به‌بخش، شهر یا شهرستان ارتقایافته‌اند. در حال حاضر بسیاری از مردم و مسئولان محلی به‌دنبال ارتقای مناطق خود به‌بخش یا شهرستان هستند، چون ارائه خدمات و اعتبارات دولتی عمدتاً به مراکز شهری و شهرستانی اختصاص دارد.» او ادامه داد: «در طرح جدید، به‌جای ارتقاء اداری، شاخص‌های خدماتی و توسعه‌ای مبنای قرار می‌گیرد. یعنی اگر منطقه‌ای از لحاظ زیرساخت و خدمات به سطح مشخصی از امتیاز رسید، به‌صورت خودکار می‌تواند ارتقایابد. به این ترتیب، نمایندگان مجلس و مسئولان محلی به‌جای پیگیری صرف برای ارتقای منطقه، تلاش خواهند کرد تا ابتدا امکانات آن را توسعه دهند. معاون سیاسی وزیر کشور همچنین درباره تصمیم دولت برای افزایش اختیارات استانداران نیز گفت: «جمع‌بندی‌هایی در این زمینه صورت گرفته و قرار است با توجه به دستور رئیس‌جمهور اختیارات بیشتری در حوزه‌های سرمایه‌گذاری و مسائل اقتصادی به استانداران واگذار شود. در همین راستا در حال حاضر، سازمان امور استخدامی کشور و سایر نهادهای ذی‌ربط در حال بررسی این موضوع هستند و امیدواریم این طرح در موعد مقرر به نتیجه برسد.»

این کشتی‌ها از کجا آمده؟

مالک‌شریعتی‌نیاسر، نماینده مجلس دوازدهم در جلسه روز گذشته گفت: ««هبر معظم انقلاب فرمودند امنیت سرمایه‌گذاری منوط به مبارزه با فساد است اما برخی امروز خیال می‌کنند که مبارزه با فساد امنیت را به هم می‌زند. ایشان در این راستا فرمودند نقش مجلس مهم است و در این زمینه مجلس چه کار کرد؟ در ادوار گذشته قانون از کجا آورده‌ای تصویب شد. بر اساس اصل ۴۹ قانون اساسی قوه قضائیه مکلف شده سالانه به مجلس گزارش بدهد اما آیا یک مورد گزارش سراغ داریم؟ نیست.» او ادامه داد: «طبق همین قانون اصل ۴۹ به عنوان یک شهروند و نه به عنوان نماینده مجلس یک مورد را گزارش می‌کنم؛ خواهش می‌کنم قوه قضائیه طبق اصل ۴۹ افرادی که مظنون به ثروت‌اندوزی از راه غیر شرعی هستند، محکوم هستند مگر اینکه خودشان اسنادی برای تیرنه ارائه کنند.» او همچنین گفت: ««دیر سابق شورای عالی امنیت ملی و خانواده او امروز متهم به ثروت‌اندوزی از راه کاسبی تحریم در افکار عمومی هستند؛ این کشتی‌ها مالکیت‌ها از کجا آمده است لذا خواهش می‌کنم ریاست قوه قضائیه همین یک مورد را طبق قانون اصل ۴۹ بررسی کنند و به مجلس گزارش بدهند. رهبر معظم انقلاب فرمودند تسامح با فساد، همدستی با مفسدان است؛ آیا مسامحه نشده است؟»

بی‌رقیب، با تخریب

ارزیابی نمایندگان از عملکرد هیئت رئیسه مجلس و موقعیت قالیباف در آستانه آغاز سال دوم

عکاس: ایرنا

مجلس اعلام کرد: «اگر رئیس مجلس شدم، از بیرون به صورت اتوبوسی و قطاری جمعیتی که هیچ آشنایی با مجلس ندارند آوردم بر قله مسئولیت‌های مجلس مستقر کردم، کارمندی که ۲۰ یا ۳۰ سال در انتظار این است که به قله برسد و بتواند تجربه چنددهه‌ساله خود را در خدمت‌گذاری بیشتر مصروف کند باید ارزش افزوده عمر خود را در اختیار یک نیروی بیرونی که با منجنیق بر نوک قله پرتاب شده، بگذارد. آیا این کارمند انگیزه کاری و حمیت قسمتی در تحول مجلس را دارد؟»

وسعی می‌کرد این گونه در مجلس یازکشی کند.

حمید رسایی هم سعی داشت از اطلاعات کم دیگر نمایندگان (ویژه نمایندگان شهرستان‌ها) استفاده کند و در کانال شخصی‌اش در شبکه اجتماعی اپتا نوشت: «هیئت رئیسه، هر کس که باشد، موظف است امکانات ابتدایی مثل دفتر، وسیله نقلیه، عوامل دفتر، محل اسکان برای منتخبان که از شهرستان‌ها به تهران می‌آیند و... را برای ایفای وظیفه نمایندگی منتخبان فراهم کند. خصوصاً که برخی منتخبتان (به ویژه کسانی که در حال حاضر نماینده نیستند) برای حفظ استقلال خود و عدم وابستگی به کانون‌های ثروت، در ایام انتخابات بخشی از سرمایه شخصی‌شان را هزینه کرده‌اند و حتماً به این امکانات نیاز دارند.» در حالی که در تمام ادوار گذشته نمایندگان مجلس از این امکانات برخوردار بودند و نیازی به نمایش در شبکه‌های اجتماعی نبود. رسایی حتی در صداوسیما (۱۸ اسفند ۱۴۰۲) حاضر شده و به قالیباف و برخی رسانه‌ها (وابسته به سپاه) حمله کرده و گفت: «نخ بعضی از صفحات در فضای مجازی را بگیریم به بعضی آدم‌ها می‌رسد. اتفاقاً به بعضی‌ها می‌رسد که دنبال رئیس شدن هستند. مثل روز روشن است که روزنامه جوان، خبرگزاری تسنیم انواع و اقسام فحاشی‌ها را به ما کردند. بعضی از این رسانه‌ها عضو شورای ائتلاف هستند و نظرشان آقای قالیباف است. این رسانه‌ها به بعضی از نهادهای انقلابی متصل هستند. البته از انصاف نگذریم که شب گذشته یکی از فرماندهان عالی این نهادها با من تماس گرفتند و گفتند که اینجا حق ورود به این مسائل را به این شکل ندارند و در این مورد تذکر جدی داده‌اند و حتماً باید جبران کنند. تسنیم متعلق به آقای قالیباف نیست اما به صورت جدی حامی او است.»

▼ قالیباف‌پیروز

در نهایت قالیباف که در سکوی چهارم لیست نمایندگان تهران ایستاده بود، برنده کارزار انتخابات ریاست مجلس شد. او که در تمام مدت تخریب‌ها سکوت کرده بود در یکی از هتل‌های معروف و لاکچری تهران همایش «آشنایی با روند حضور در مجلس و وظایف نمایندگی» را به مدت دو روز و تقریباً یک ماه زودتر از موعد مقرر برگزار کرد؛ دقیقاً پیش از انتخابات ریاست مجلس. برخی معتقد بودند که قالیباف دو هدف را با برگزاری این همایش دنبال کرد؛ اول اینکه نمایندگان با حقوق خود آشنا شده و به وعده‌هایی که حق‌شان است (مانند دادن امکانات به نمایندگان) اعتنا کرده و در دام تبلیغات نیفتند. دومین هدف این بود که بتوانند دو روز پیش از انتخابات هیئت رئیسه، رای نمایندگان به‌ویژه نمایندگان شهرستان‌ها را از آن خود کنند.

▼ روز سخت قالیباف

سه‌شنبه ۸ خرداد ۱۴۰۳ روز سختی برای قالیباف بود. او به همراه مجتبی ذوالنوری از حوزه انتخابیه قم و منوچهر متکی از حوزه انتخابیه تهران کاندیدای ریاست مجلس و در نهایت با ۱۹۸ رای به

خود باز می‌ماند. دست‌نبدی و کشمکش‌ها مانع می‌شود که اینها به کار خودشان برسند. اما این توصیه هم افاقه نکرد و دست بر نداشتند از تخریب به‌ویژه از درهم کوبیدن محمدباقر قالیباف با آن عقیده سابقه که در نظام داشت. آنها معتقد بودند که قالیباف چهارمین کرسی انتخابات را کسب کرده پس نمی‌تواند روی صندلی ریاست بنشیند. اما تقریباً تمام تحلیل‌گران و کارشناسان حوزه سیاست متفق القول بودند که اگر قالیباف به صندلی ریاست نرسد عطای مجلس را به نقاش می‌بخشد و از حضور در مجلس انصراف می‌دهد. شاید به همین دلیل بود رقابتی که در انتخابات با قالیباف ائتلاف کرده بودند، پس از اعلام نتایج انتخابات مجلس مقابل او ایستادند تا هیئت رئیسه مجلس را به دست آورند و در حقیقت قالیباف را در مقام ضعف قرار دهند. در این بین این دیدگاه هم وجود داشت که قالیباف با جبهه‌پایداری ائتلاف کرد و طی رایزنی‌های پنهان این توافقات از پیش شکل گرفته بود تا او در دوره دوازدهم هم رئیس باقی بماند. در این بین اصلاح‌طلبان هم طبیعتاً در مجلسی با این چیدمان سیاسی طرف جریان نواصولگرا را گرفته بود؛ یک کرسی در هیئت رئیسه به دست آورد. البته غلامرضا نوری قزلبچه، نماینده اصلاح‌طلبی که به هیئت رئیسه راه یافته بود پس از ریاست‌جمهوری مسعود پزشکیان، به‌عنوان وزیر جهاد کشاورزی از مجلس رای اعتماد آورد و به دولت رفت تا اصلاح‌طلبان در این میان نیرویی در هیئت رئیسه نداشته باشند.

▼ تخریب آقای رئیس توسط تندروها

رسانه‌های اصولگرا حتی صداوسیما از ۱۴ اسفند ۱۴۰۲ تا انتخابات ریاست مجلس چند نکته‌شده بودند و هر تکه از یک جریان در مجلس حمایت می‌کرد و هر قفدر این حمایت‌ها افزایش می‌یافت، شکاف بین اصولگرایان راه‌یافته به مجلس هم بیشتر می‌شد. انتخابات ریاست مجلس دوازدهم هم خارج از عرف و شگفت‌انگیز بود و جریان‌ات سیاسی در سودای ریاست مجلس وعده‌ای به دیگر نمایندگان و حتی کارکنان مجلس می‌داد. مجتبی ذوالنوری در سخنانش از تریبون

رقبایی که در انتخابات با قالیباف ائتلاف کرده بودند، پس از اعلام نتایج انتخابات مجلس مقابل او ایستادند تا هیئت رئیسه مجلس را به دست آورند و در حقیقت قالیباف را در مقام ضعف قرار دهند

اسمعیل کوثری نماینده تهران

رای ممتنع در انتخاب هیات رئیسه قابل قبول نیست

برخی از نمایندگان معتقدند که پس از انتخاب هیئت رئیسه نباید به تخریب آنها پرداخت بلکه باید در راستای قوت بخشیدن به عملکرد آنها پیش رفت. شاید اسمعیل کوثری، نماینده تهران در مجلس از جمله این افراد باشد. او در گفت‌وگو با هم‌میهن عملکرد هیئت رئیسه را ارزیابی کرد و به صراحت گفت که نباید رای ممتنع داد. این گفت‌وگو را زیر می‌خوانید:

«هیئت رئیسه مجلس عملکرد خوبی داشتند که هنوز هم رای اعتماد مجلس را داشته باشند؟

برداشت‌ها و تحلیل‌ها متفاوت است. هر کسی از ظن خودش به این موضوع نگاه می‌کند. نمایندگان به آنها (اعضای هیئت رئیسه) رای دادند. از خارج کسی انتخاب نشده است. اگر (اعضای هیئت رئیسه) عیب و اشکال یا محاسنی دارند انتخاب نمایندگان هستند. اگر آنها خوب کار کردند مجدداً نماینده‌ها به آنها رای می‌دهند و اگر هم اشکال داشتند قطعاً به آنها رای نخواهند داد. اصل و اساس عملکرد هیئت رئیسه باید دقیقاً بر پایه قانون باشد. آنها باید در چارچوب آیین‌نامه داخلی مجلس، قانون اساسی، سیاست‌های مشخص کلان نظام، برنامه ۵ ساله هفتم توسعه فعالیت کنند. اینکه هر لحظه نظری داده شده که مجلس نیست بلکه اعمال

برسند. هر نماینده‌ای باید قانون را رعایت کند. حضرت امام و مقام معظم رهبری تاکید بر قانون و قانون‌مداری دارند. نمایندگان نباید فکر کنند: «من نماینده شدم و بالاتر از قانون هستم.» چون سنگ روی سنگ بند نمی‌شود. اگر همه ماتایع قانون باشیم، تمام موضوعات در مجلس منظم پیش می‌رود.

«پس به نظر شما فشارهای جریان‌های سیاسی خارج از مجلس برای انتخاب هیئت رئیسه وجود دارد؟

فشار نیست، بلکه نظر است. تشکیلات یک مملکت باید جمعی و حزبی باشد. اگر در جهت منافع ملی و مردم و اهداف نظام حرکت می‌کنند و پیشنهادهای می‌دهند اشکالی ندارد. نماینده با رای خودش افراد را قطعی مشخص می‌کند. این موضوع در تمام دنیا وجود دارد اما اصل و اساس این است که وقتی با رای نمایندگان، مصوبات مجلس در شورای نگهبان تایید و نهایی شد همه باید به آن احترام بگذاریم.

«چرا برخی در انتخابات هیئت رئیسه رای ممتنع می‌دهند؟

به نظر من رای ممتنع قابل قبول نیست چون انسان قابل تشخیص است. مسئله تنها رعایت قانون است نه آنکه قوانین دلبخواه ما تصویب شود. اگر به نظر من عمل و قوانینی تصویب نشد، نباید بگویم هیئت رئیسه تخلف کرده است. اگر تخلفی صورت گرفته باید در صحن مجلس و همان لحظه گوشزد و روشن شود نه آنکه به بیرون از مجلس کشیده شود. مسئله این است که برخی وقتی لایحه یا طرحی به نفع آنها نیست اعتراض می‌کنند که هیئت رئیسه اشتباه کرده است، چه کسی به هیئت رئیسه رای داده است؟

به‌طور مطلق نمی‌توان گفت که این فشار وجود دارد یا وجود ندارد. بالاخره چیزهایی هست. من به نمایندگانی برمی‌گردم که انتخاب شده و به مجلس ورود پیدا کردند. اگر می‌خواهند تابع بیرون باشند، از خود اختیاری ندارند و او نماینده نیست. نمایندگان می‌توانند با مشاوران یا تشکیلات حزبی مشورت کنند اما نباید طور دیگری وانمود کنند. اصل این است که نماینده در لحظه رای دادن، تشخیص بدهد که به چه کسی رای بدهد. نمایندگان امکان دارد که پیش از رای‌گیری تحلیل کنند و به نتیجه مطلوب